

Josef Fišer (Základní škola Dobřany)

Pan Josef Fišer se narodil 14.července 1928 v malé vesničce jménem Kaliště. Když byl ještě miminko, on a jeho maminka utekli za jeho otcem, který s nimi nebydlel, kvůli chudobě, která v tu dobu byla běžná, jeho otec je přijal, ale jeho matka ne, protože Josefova matka neměla nic, přišla jen s malým Josefem a s tím, co měla na sobě. Vrátili se zpět do Kaliště, maminka dala malého Josefa na starost jeho prarodičům a odešla na službu do Dobřan, kde poznala svého nového manžela, se kterým později měla Josefovo nevlastního bratra Otu.

Josef chodil první 2 roky do české školy, ale musel začít chodit do osmileté německé školy, protože se v Česku zakázali všechny školy. Ve 14 letech dokončil německou školu a musel i s ostatními chlapci začít pracovat ve Stodě. Proběhlo hlášení, aby se on i ostatní přihlásili na předvojenskou službu. Přišla mu pozvánka, aby se učil na vojáka, a tak se v Rakousku učil na vojáka 5 měsíců. V roce 1942 Josef i jeho bratr zažili nálet na Dobřany, když byli sami doma, protože otec byl pryč a matka pracovala. Měli strach, nevěděli, co se děje. Josef se snažil utéct oknem, ale bylo pozdě, vše už hořelo. Podle hlasu jeho bratra, který ho volal, šel do sklepa. Slyšeli, jak umíraly kozy a kůzlátka.

V roce 1944 se stal námořním pěšákem, jel na východní frontu do východního Pruska. Tam strávil půl roku, denně dostal pouze 1 jídlo, celý půl rok měl jen jedno oblečení, nemohl se koupat a byl neustále zpocený a v blátě. Po nějaké době strávené na východní frontě se on a jiní chlapci museli svléct do naha a projít tunelem za Angličany, kteří jim dali čisté oblečení a jeli na ostrov Fehmarn. Tam přišli čeští důstojníci, řekli že jsou svobodní a odvezli je do Brd, kde bohužel byli Rusové. Ti jim vzali úplně vše, co dostali od Angličanů.

V Brdech se povinně zúčastnil ruského tábora. Později se stal mistrem v Ejpovicích, velice ho bavila práce na stavbách, sám říká, že se mu splnil jeho sen. Do Dobřan se vrátil v roce 1946. Následně sloužil u PTP, později se věnoval stavebnímu oboru a svou práci vykonával velmi svědomitě. Lidé ho měli rádi a on měl rád je.

Dnes si pan Fišer přeje jen to, aby se dožil 98 let a všem přeje jen to nejkrásnější do života.